

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ (ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ Σ)

Αποφασιστική νίκη κατά του εχθρού της εργατοπληθούς της Δικτατορίας του προλεταριάτου — Αυτή θα είναι η αναπόφευκτη Έκβαση του ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ Πόλεμου.

(ΑΛΦΑΒΗΤΟ)

Διευθύνεται από ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	Υπεύθυνος : ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΔΗΣ	Γράμματα - Ανταποκρίσεις : Λευκωσία — Αγ. Αντωνίου 1	ΔΕΤΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΣ 2η χρονιά — 67 φύλλο	Συνδρομές Έστωτος : Χρονιάτικη 10/- Έξαμηνια 5/-	Κυκλοφορεί κάθε ΚΥΡΙΑΚΗ Τιμή 1 ΓΡΟΣΙ
--	------------------------------------	---	---	---	---

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ, ΠΙΣΩ ΣΤΟ ΑΛΦΑ - ΒΗΤΑ!

«Σε καμιά χώρα οι εργάτες ΔΕ ΜΠΟΡΟΥΝΕ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝΕ ΤΙΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΤΟΥΣ όταν αυτές είναι απομονωμένα κινήματα· μπορούν να κερδίσουν τις απεργίες ΜΟΝΑΧΑ, όταν οι εργάτες δεν είναι σε χωριστά εργοστάσια συνενωθούμε για αρθροβαία υποστήριξη, όταν ιδρύσουμε μια κοινή οργάνωση, ΚΙ' ΟΤΑΝ ΔΙΕΞΑΓΟΥΝΕ ΕΝΑ ΕΝΩΜΕΝΟ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΩΝ».

(«Αλφάβητο του Κομμουνισμού». Έκδοση Σοσιαλιστικού βιβλιοπωλείου, Αθήνα, 1924, σελίδα 152).

Είναι σωστό, σωστότατο, πώς οι σημερινές διεθνείς και τοπικές συνθήκες στο οικονομικό, στο κοινωνικό και στο πολιτικό πεδίο δεν είναι στην ελότητα και στη λεπτομέρειά τους οι ίδιες με τις συνθήκες που επικρατούσαν την εποχή που γράφτηκε το «Αλφάβητο του Κομμουνισμού». Είναι ακόμα σωστό πώς ο Μαρξισμός δεν είναι δόγμα απολιθωμένο, μα είναι μια ζωντανή μέθοδος έρευνας των κοινωνικών φαινομένων κ' επιστημονικής ανάλυσης των καταστάσεων.

Το πρόγραμμα της Τροτσκυστικής παράταξης καταδικάζει τις τμηματικές απεργίες. Άπαντα, πολλές φορές, απ' τον καιρό πέρου της απεργίας της Κ.Ε.Ο. κ' ύστερα της Κ.Μ.Ε. και των Άμιαντωρικών και τελευταία της απεργίας χτιστών, είπαμε κ' επαναλάβαμε πώς μόνο ΜΕ ΤΗΝ ΟΛΟΠΛΕΥΡΗ, ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΠΑΛΗ, ΟΛΟΚΛΗΡΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ, θα γίνετο δυνατό να υπερασπιστούμε οι κατακτήσεις της τάξης και να κερδίσουμε κ' άλλες.

Είπαμε και ξανάπαμε πώς η πείρα των έφτα χρόνων υπόμνητογραφίας, διαμαρτυρολογίας, χαρτοπολέμου, τμηματικών απεργιών και διωρών στάσεων ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΔΙΔΑΞΕΙ πώς αυτή η ταχτική είναι ανίκανη να πετύχει τους σκοπούς της εργατικής τάξης. Τονίσαμε άπαντα πώς η μόνη ταχτική που θα μπορούσε να πετύχει είναι η ταχτική της γενικής απεργίας, της παναπεργίας μέχρι τη νίκη. Ολόκληρη η εργατική τάξη ενωμένη σ' ένα ένιατο, μονολιθικό, άσφαλμένο μέτωπο, να μπει στον απεργιακό αγώνα — ΟΧΙ ΤΟ ΕΝΑ ΤΜΗΜΑ, ΎΣΤΕΡΑ ΤΟ ΑΛΛΟ, ΤΜΗΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΑ!

Καλέσαμε την Κ. Ε. του ΑΚΕΛ και την Π.Ε.Ο. να συνεργαστεί μαζί μας στη σφυρηλάτηση ενός έπισημο-μαχητικού προγράμματος δράσης στη τωρινή περίοδο, για την υπεράσπιση των κατακτήσεων της εργατικής τάξης και για τη δημιουργία ενός ΕΝΙΑΙΟΥ, ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ενάντια στο Άστυνομικό Κράτος και με στόχο άμεσο την ΚΥΡΙΑΡΧΗ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ. ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ακόμα την απάντησή τους.

Η σημερινή περίοδο που περνάμε, με την ολοένα και πιο έντονη επίθεση της αντίδρασης, και τη προσπάθειά της, να τσακίσει το εργατικό κίνημα και να εφαρμόσει άνοητα πια το αστυνομικό κράτος, ΔΕΝ ΣΗΚΩΝΕΙ ΑΝΑΒΟΛΕΣ! Κάθε λεπτό που περνάει πρέπει να λογαριάζεται.

Έχουμε κάνει τις διαπιστώσεις μας κ' ΕΜΕΙΣ και το ΑΚΕΛ και η Π.Ε.Ο. σχετικά με τις προθέσεις της αντίδρασης και το στόχο της και, σε γενικές γραμμές, συμφωνάμε. ΤΩΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΑΛΟΥΜΕ ΣΤΗ ΠΡΑΞΗ ΤΗ ΘΕΩΡΙΑ, ΝΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ, ΝΑ ΚΑΘΟΡΙΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΑΜΕΣΟΥΣ ΚΙ' ΑΠΟΤΕΡΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΜΑΣ ΚΑΙ, ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ, ΤΗ ΜΕΘΟΔΟ ΕΠΙΔΙΩΞΗΣ ΤΟΥΣ, ΔΗΛΑΔΗ ΤΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΧΤΙΚΗ του ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ.

Η Τροτσκυστική θέση είναι η γενική υποβολή αιτημάτων όλων των εργατών για μια γενική κί, ανεξάρτητη αύξηση μεροκαμάτων ΤΡΙΑΝΤΑ ΤΑ ΕΚΑΤΟ, για τιμαριθμική αυτόματη προσαρμογή του μεροκαμάτου στο τιμαριθμικό δείκτη της Π.Ε.Ο. για γενίκευση του 44ώρου για κοινωνικές ασφαλίσεις, για άπορροφήση ΟΛΩΝ των ανέργων στις υπάρχουσες δουλειές ΧΩΡΙΣ ΕΛΑΤΤΩΣΗ ΣΤΙΣ ΑΠΟΛΑΥΣΕΣ. Αυτός είναι ο στόχος μας στο οικονομικό πεδίο, που πρέπει να συνδεθεί με το πολιτικό πρόγραμμα της πάλης ενάντια στο αστυνομικό κράτος, και για την έκλογη μιας ΚΥΡΙΑΡΧΗΣ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ.

Η Τροτσκυστική θέση πάνω στη μέθοδο διεκδίκησης αυτών των αιτημάτων, είναι αυτή που λέει το «Αλφάβητο του Κομμουνισμού»: ΔΕ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΜΑΣ, όταν αυτές είναι απομονωμένα κινήματα· ΜΠΟΡΟΥΜΕ να κερδίσουμε τις απεργίες ΜΟΝΑΧΑ όταν οι εργάτες που είναι σε χωριστά εργοστάσια συνενωθούμε, κ' όταν ΔΙΕΞΑΓΟΥΝΕ ΕΝΑ ΕΝΩΜΕΝΟ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΕΣΙ.

Η Τροτσκυστική θέση είναι! Έναντίνα σπο ένιατο μαύρο μέτωπο της αντίδρασης, πρέπει ν' αντιτάξουμε το ΕΝΙΑΙΟ ΜΑΧΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ.

Έναντία στο διαρκή πόλεμο του μαύρου μετώπου, θα πρέπει ν' αντιτάξουμε την διαρκή απεργία ολόκληρης της εργατικής τάξης!

Μόνον έτσι θα μπορούσε η εργατική τάξη να παλαί-

Έξ' ιδίων τα βέλη — Φαρισσαίοι

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠ' ΤΗΝ "ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ-ΚΡΙΤΙΚΗ" ΤΟΥ... ΣΥΝΤΡ. ΝΙΚΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

«Όπως έμετς τα προβλέψαμε

«Δέν προβλέψαμε...» — «Κάναμε λάθος...» — «Δέ διακρίναμε...»

«Όσο για μένα, δέ μου άνηκει ή τιμή της ανακάλυψης μήτε της ύπαρξης των τάξεων στη σύγχρονη κοινωνία, ούτε και της πάλης ανάμεταξύ τους. Πολύ πριν από μένα άστοι ιστοριογράφοι περιγράφαν την ιστορική εξέλιξη αυτής της πάλης των τάξεων. Το νέο που έκανα εγώ είναι πού άπέδειξα :

(α) Πώς ή ύπαρξη των τάξεων συνδέεται μόνο με δρισμένους ιστορικούς εξέλιχτικούς άγώνες της παραγωγής.

(β) Πώς ή πάλη των τάξεων άδηγεί άναγκαστικά στη δικτατορία του προλεταριάτου.

(γ) Πώς ή δικτατορία αυτή άποτελεί μόνο το πέρασμα για τη κατάργηση των τάξεων, και τη δημιουργία μιας άταξικής κοινωνίας».

Ο Λένιν, πολεμώντας όλους τους προδότες του Μαρξισμού, και σχολιάζοντας την πιο πάνω περιοσπή από το γράμμα του Μάρξ στο Βαϊντεμάγιερ γράφει :

«Μ' αυτά τα λόγια κατάφερε ο Μάρξ με μια καταπληχτική λακωνικότητα να εξφράσει πρώτα την κύρια και βασική διαφορά της διδασκαλίας του απ' τη διδασκαλία των προοδευτικών και σοβαρών πνευματικών ήγετων της μπουρζουαζίας και, δεύτερο, την ουσία της δικής του θεωρίας του Κράτους. Πολλοί λένε και γράφουν συχνά: «Το ούσιαστικό στη διδασκαλία του Μάρξ είναι ή πάλη των τάξεων». Αυτό όμως είναι σαφές ότι κ' απ' αυτό το σφάλμα προκύπτει, σε κάθε βήμα μιά, μιά άπορτοινιστική διαστρόφη του Μαρξισμού, αυτή δέ ή παραπονομή κάνει το Μαρξισμό άπορδεχτό και για τη μπουρζουαζία... Κείνος, λοιπό, πού παραδέχεται την πλιητήν τάξεων δέν είναι άζόμια Μαρξιστής. Μαρξιστής είναι μόνο εκείνος πού προεχεινεί την άναγνώριση της πάλης των τάξεων ως την άναγνώριση της δικτατορίας του προλεταριάτου. Σ' αυτό έγκειται ή βαθειά διαφορά των μαρξιστών από τους μπουρζουαζιστές, κ' ακόμα τους μεγαλοαστούς, Αυτή είναι ή λυδία λίθος για την άναγνώριση του Μαρξισμού».

Αυτά τ' άγραψε ο Λένιν φυ-

σικά πριν να πεθάνει, πριν απ' το Γεννάριο του 1924 και φυσικά πριν απ' το Δεκέβριο του 1944.

Άν ρωτήσει κανείς τους ήγέτες του Κ.Κ.Ε. όπως και του έδω ΑΚΕΛ, και τους σταλινικούς σ' ολόκληρο τον κόσμο, θα δηλώσουν πώς αυτοί δέχονται σαν όρθή την διδασκαλία των Μάρξ, Έγκελς, Λένιν. «Οτι «δέχονται» σαν όρθή τη διδασκαλία του Μάρξ για τα καπιταλιστικά κωδίστως και την πάλη των τάξεων μέσα σ' αυτό, πού, άναπότρεπτα, κατά το Μάρξ, άδηγεί στη δικτατορία του προλεταριάτου. «Δέχονται» άκόμη τη διδασκαλία του Λένιν για τον καπιταλισμό και την τελευταία του περίοδο, την ιμπεριαλιστική. «Δέχονται», άκόμη, πάντα τη διδασκαλία του Λένιν (πού δέν είναι παρά ή έπέχταση κ' ή συγκεκριμενοποίηση εκείνης του Μάρξ) για τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και τα καθήκοντα της έπαναστατικής προποσορείας και της εργατικής τάξης μέσα σ' αυτούς».

Αυτά τα παραδέχονται. Στη πράξη, όμως, τι κάνουν; Ο «φίλος» Νίκος Ζαχαριάδης ήγέτης του Κ.Κ.Ε., σ' ένα άρθρο του πού δημοσιεύτηκε κατά το «Δημοκράτη», στο 27ο φύλλο της Κοινοφύρου, και πού άναδημοσιεύτηκε στο «Δημοκράτη» την περασμένη Κυριακή, (19 του Δεκέβριο 1948), γράφει:

(1) «Τό 1944 οι ένοπλες δυνάμεις του ΕΛΑΣ είχαν άπελευθερώσει, σχεδόν, ολόκληρη τη χώρα από τους Γερμανούς».

(2) «Κι' όταν ήρθαν οι Βρετανοί στην Ελλάδα, δέ βρήκαν ερμανούς».

(3) «Όμως τό Κόμμα παρουσίασε πολλές αδυναμίες, παρουσιάζεμε, πού εκδηλώθηκαν τό 1944».

(4) «Τό Κόμμα δέν κατόρθωσε έγκαιρα να δει τις άμφισπάλαντες, και τα λικνίσματα, πού παρουσιάστηκαν μέσα στο ΕΛΑΜ, και να τα χτυπήσει»

(5) «Τις άποφασιστικές εκείνες μέρες ή ήγεςία του Κόμματος δέν έκανε την άπαιτούμενη έπαρρηγήση, δέ μπόρεσε να κοντρολάρει τα λάθη, με άποτέλεσμα να ύπαι-

σει, μ' έπιτυχία, για τη ζωή και τη ζήση της!

ΑΝ Η ΗΓΕΣΙΑ ΤΗΣ Π.Ε.Ο. ΚΑΙ ΤΟΥ Α.Κ.Ε.Λ. διαφωσύνε με τό 'Αλφάβητο του Κομμουνισμού, έπειδή οι συνθήκες είναι σήμερα διαφορετικές», είμαστε έτοιμοι να ακούσουμε τις άπόψεις τους σε μιά δημοσιογραφική συζήτηση, ΟΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝΕ ή ΣΤΟΝ «ΕΡΓΑΤΗ», ή στο «Δημοκράτη», ή και με μπροσοφρα. Θέλουμε να μάς ζηγήσουνε και μάς, κ' ολόκληρης της εργατικής τάξης, γιατί ή θέση του 'Αλφάβητου, πάνω στις τμηματικές απεργίες, ήτανε τότε σωστή και σήμερα λανθασμένη!

ΕΜΕΙΣ Ι λέμε μαζί με τό 'Αλφάβητο: ΚΑΤΩ ΟΙ ΤΜΗΜΑΤΙΚΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ Ι ΖΗΤΩ Η ΠΑΝΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣΙ ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΝΙΑΙΟ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΜΕΤΩΠΟΙ. ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ Ι

ΗΓΕΣΙΑ της Π.Ε.Ο. και του Α.Κ.Ε.Λ. είμαστε ΕΤΟΙΜΟΙ για μιά τίμα, δημοκρατική και λύτερη συζήτηση ΓΡΑΦΤΗ όπου θέλετε και όποτε θέλετε! ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ!

χθεί ο ΕΛΑΣ στο Στρατηγείο της Μέσης Ανατολής και να γίνουμε άδικαιολόγητες παραχωρήσεις στο Λίβανο».

ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ Ο «ΦΙΛΟΣ» ή σ. ΝΙΚΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ:

(6) «Η ήγεςία του Κ.Κ.Ε. δέ μπόρεσε να διακρίνει ά τραγικά σφάλματα της συμφωνίας της Γκαζέρτας, πού έδινε τό δικαίωμα στο Σκόμπυ να μπει με τα στρατεύματά του στην Ελλάδα όταν πιά δέν είχε καμιά δουλειά εκεί».

(7) «Τό ΕΑΜ, με τον ήρωικό του ΕΛΑΣ, δέν ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΒΡΕΤΤΑΝΟΥΣ ΝΑ ΑΠΟΒΙΒΑΣΘΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ» (Τά κεφαλαία δέν είναι του «Εργάτη»)

(8) «Έπρεπε να διακρίνει ή ήγεςία ότι μοναδικός σκοπός των Βρεττανών ήταν να χτυπήσουνε τό Λαϊκό και άπελευθερωτικό κίνημα της Ελλάδος, πού είχε βάσει τη σφραγίδα του στη ζωή της χώρας».

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΠΑΡΤΕ ΤΗΝ ΑΝΑΠΝΟΗ ΣΑΣ,

Η Πάλο — Λογοκρισία...

ΡΑΓΙΑΔΕΣ-ΛΙΒΕΛΛΟΜΑΝΙΑ!...

«Τί Δέν Γενέσθαι!..»

«Δέν είναι πιά κατάσταση αυτή», έστο!... «Όμως, «τι δέν γενέσθαι»;!...

«Όρθά... κοφτά να εξαίρεθουνε τα τυπογραφεία, — να μη τ' ά πιάει, να τό πομμε ζωντανά, ο δημοσιογραφικός νόμος».

Σ' αυτή την κατεύθυνση πρέπει να τραβήξουμε, ολοταχώς, οι εργοδότες τυπογράφοι, αν δέν θέλουμε ναρθεί μιά μέρα — και δέν είναι καθόλου μακριά! — πού θα τυπώνονε μονάχα τόν... «θρήνον της Παναγίας» ή τόν... «Ασκληπιόχουτσαν»!...

Και σ' αυτή την κατεύθυνση πρέπει να τραβήξουμε, ολοταχώς, στο πλάι τους, ΚΑΙ οι δημοσιογράφοι («άριστεροι» και δεξιοί!) αν δέν θέλουμε ναρθεί μιά μέρα — και δέν είναι καθόλου μακριά! — πού κ' άπάνω στο πιστήριο άκόμη, και την ώρα πού θα παραλαμβάνει ό δημοσιογράφος άκόμη τα φύλλα, θα μάς γίνεται ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ, θα μάς ΠΕΤΣΟΚΟΒΟΥΝΕ ΟΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΒΑΡΤΕΣ με την — τουλάχιστο νακόθε... σύντομος, γλυκός θάνατος... — ΣΚΟΥΡΙΑΣΜΕΝΗ και ΦΑΡΜΑΚΩΜΕΝΗ ΨΑΛΛΙΔΑ... ΠΠΑΛΑ ΤΣ... (Η Σ. Ε. του «ΕΡΓΑΤΗ»),

ΓΙΑΤΙ Ο «ΦΙΛΟΣ» ΘΑ ΚΑΝΕΙ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΤΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ — ΦΤΣΙΚΑ ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΟΡΤΗΣ:

(9) «ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΑΝ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΤΑΣΜΕΝΟΙ ΝΑ ΧΤΥΠΗΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΓΓΛΙΚΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ». (Τά κεφαλαία δέν είναι του «Εργάτη») «Αντι να είχαμε καταπασιεί μ' αυτές τις προπαρασκευές, άσολούμασταν ΜΕ ΤΗ ΣΚΙΑ ΤΩΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ».

(10) «Κατά τό Δεκέμβριο οι Βρεττανόι έπευθασίες, δέν ένοηλήθησανε σχεδόν διάλου».

(11) «Μόνο ένα μικρό μέρος του ΕΛΑΣ πήρε μέρος στη μάχη της Αθήνας και του Πειραιά, ενώ οι μεγαλύτερες δυνάμεις βρίσκονταν μακριά απ' τη μάχη».

(12) «Αν είχαμε την πρόβλεψη να συγκεντρώσουμε εκεί τις δυνάμεις μας, άσφαλώς ΘΑ ΡΙΧΝΑΜΕ ΤΟΥΣ ΒΡΕΤΤΑΝΟΥΣ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ. (Τά κεφαλαία δέν είναι του «Εργάτη»)

(συνεχίζεται)

